

været en Bank, der forvaltede Landbrugets Midler til Landbrugets Gavn, først gik over til at tage mange andre Opgaver op og derved svigtede sin egentlige Hovedopgave, og at den til sidst brød helt sammen. Jeg tror ikke, jeg overdriver, naar jeg siger, at dette har forvoldt Sorg i meget vide Kredse, og det kan derfor ikke overraske, at man gør Forsøg paa at genrejse denne Bank. Det er min Mening, at disse Forsøg skal kunne føres i Ro, de fortsættes jo endnu, og det er derfor ikke nu Tiden til noget større Opgør herinde angaaende denne Sag. Jeg haaber, at disse Forsøg paa at genrejse Banken maa føre til et heldigt Resultat, men jeg kan ganske dele den Opfattelse, som er blevet gjort gældende fra denne Plads af det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, at Forsøgene naturligvis i en nær Fremtid maa afsluttes, for at man kan gaa videre med Likvidationen, hvis Banken ikke kan genrejses; for man maa naturligvis kunne handle fra Likvidationens Side i fuld Frihed med det bedst mulige Formaal for Bankens Likvidation for Øje og ikke hemmes i lang Tid af disse Genrejsningsforsøg. Navnlig maa man af Hensyn til de smaa Sparere, til hvem man vel i denne Bank ligesom i andre likviderende Banker vil udbetale fuldt ud ved Hjælp af de Midler, som stilles til Raadighed paa den ene eller anden Maade, ønske, at Likvidationen snarest muligt maa faa fuld Frihed i sine Bevægelser.

Men hvordan nu end Genrejsningsforsøgene ender, vil der bagefter være Tid nok og ogsaa sikkert Lejlighed nok til at drøfte de Forsømmelser og Forseelser, som maatte være begaaet i denne Sag, baade før Banken krakkede og efter. Jeg synes ikke, vi skal gaa til denne Undersøgelse og Behandling nu, medens Forsøget paa Genrejsning føres videre. Det, vi kan gøre i Dag, er at tage Stilling til Forslaget om, hvorvidt den foreløbige Lov om Likvidation af Banken skal vedtages af Rigsdagen. Jeg hører, at man vil begære et Udvalg nedsat angaaende dette Forslag, og den ærede sidste Taler sagde, at det var for at faa alle Oplysninger til Belysning af denne Sag i det Udvalg. Det tror jeg ikke kan lade sig gøre. Hvis der er enkelte bestemte Oplysninger, man vil kræve, kan man vel faa dem, men dette Udvalg kan jo ikke sidde længere end til i Morgen eller allerhøjest til i Overmorgen, og det vil blive meget lidt, vi paa den Tid kan faa at vide om denne sørgelige Affære. Men der kommer jo en

Dag efter denne, en Dag, hvor enten Banken er genrejst eller Forsøgene paa at genrejse den er faldet sammen, og saa kommer der Bankudvalg og andre Udvalg i Rigsdagen, som kan skaffe sig fuld Oplysning om Sagen, og saa kan vi i fuld Frihed drøfte den. Jeg vil opsætte mine Bemærkninger om, hvad der er begaaet af Fejl i denne Sag, til den Tid.

N. P. Jensen: Jeg skulde have været mest tilfreds, om vi kunde have nøjedes med at lade Ordførerne i denne Sag tale, men der er en enkelt Bemærkning, som jeg nødvendigvis maa gøre, for at man skal kunne forstaa min Stilling, og da jeg har Ordet, vil jeg have Lov til at gøre nogle faa flere — det skal ikke blive mange, thi jeg bifalder fuldt ud den Tanke, som kom tydeligst frem nu sidst fra det ærede Medlem Hr. Zahle, at de Forsøg, der i Øjeblikket gøres paa at genrejse Banken, bør have Lov til at forløbe i Ro, og jeg vil tilføje, at alle de, der mig bekendt fuldt bevidst arbejder paa at genrejse Banken, hævder, at er der noget, der skulde undgaas, er det Striden om, hvem der har Skylden og Ansvar for, hvad der er sket i Den danske Andelsbank. Det rører vi altsaa overhovedet ikke ved, vi ser fremad og undersøger, om det er muligt at genrejse Banken.

Det var det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, som fremkom med nogle Bemærkninger, som jeg maa tage Afstand fra. Han sagde f. Eks., at der egentlig ikke laa nogen Realitet bagved Andelsbanken — det var i hvert Fald Meningen med hans Ord —, det var kun en Kamp for et Navn og en Idé. Jo, der er baade et Navn og en Idé og Realiteter bagved. Alene Navnet „Den Danske Andelsbank“ og Ideen: den danske Andelsbevægelse, og hvad dermed staar i Forbindelse, vilde for mig være al rigtig Anledning til at tage Kampen op for at bevare Banken, hvis det ellers viser sig muligt. Altsaa, alene Navnet og Ideen vilde være tilstrækkeligt, men der ligger ogsaa Realiteter bag, og jeg skal ret hurtigt komme til dem.

Det ærede Medlem rørte ved Spørgsmaalet om de smaa Indskydere og rettede noget af en Bebrejdelse mod mig, fordi jeg ikke allerede officielt havde taget Ordet for, at de smaa Indskydere kunde faa deres Indskud fuldt udbetalt i Lighed med, hvad der er sket ved tidligere lignende Lejligheder. Man maa nu for det første